

Nalašč je rekel. Sram ga je; pogledjte,
Kako oči poveša?

Jožek:

Saj nisem več! Vesel sem, ljuba mati!
Le žal mi je, kar sem poprej govoril.

Babica:

Če žal ti je in to priznaš očito,
Odpustil Bog ti bo, Miklavž pa tudi.

Tonek:

Kaj ne, da meni tudi bo odpustil.
Nič več ne bom zatožil zlobno brata.

Babica:

Le glejta, da ne bo beseda prazna,
Kar zdaj oba slovesno govorita.
Vsi dobro pa zapomnite resnico:
Če Bog ne daje včasih nam darov,
Ljubezen dela to, ne srd njegov.

Basnigoj.

Jeseni.

Zalostno v megléni dalji
Zadnja lastovka žgoli:
„Oj, kakó v ledéni halji
Zima za menoj hiti!“

Mrzel veter v dolu piše,
Listje velo trepetá,
Z drevja pada, tožno vzdíše:
„Zima bliža se z gorâ!“

Gregor Gornik.

Semena za rajski vrt.

16. Sveti večer.

Nebeške višave
In zemske nižave
Blišče se — nocoj.

Tam zvezde žareče,
Tu sveče goreče
Migljajo — nocoj!

In zvezde in sveče
Neskončne so sreče
Vesele — nocoj.

S krilatec tam gori
Človeški se zbori
Glasijo — nocoj.

Ker Dete nebeško
Med revo človeško
Prišlo je — nocoj.

Pastirji hitijo
Z darovi Mesijo
Pozdravit — nocoj.

Še mi se združimo,
S pastirci hitimo
K zibelki — nocoj.

Vsi v hlevci darove
Pred noge njegove
Denimo — nocoj.

Veseli jih sprejema, Najbolj ga častijo,
Darilce objema Ki srce darijo
Sam Jezus — nocoj. V dar Bogu — nocoj.

Mi sebe pa damo
In vse, kar imamo
V dar Bogu — nocoj!

Naum.